

ЗАКОН О ЗАБРАНИ ПУШЕЊА ДУВАНСКИХ ПРОИЗВОДА НА ЈАВНИМ МЈЕСТИМА

(„Службени гласник Републике Српске“ број 46/04)

І ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим Законом, у циљу заштите непушача и ризичних група као што су малољетна лица, труднице и старије особе од пасивног пушења, утврђује се забрана пушења дувана и дуванских производа (у даљем тексту: пушење) на јавним мјестима.

Члан 2.

Под дуваном, у смислу овог Закона, подразумијева се биљка сорте дувана утврђена Законом о дувану, у смислу сировог дувана, сушеног дувана и свих дуванских производа који потичу од ових биљака.

Под дуванским производима, у смислу овог Закона, подразумијевају се: цигарете, цигаре, цигарилоси, дуван за пушење, дуван за шмркање, дуван за сисање, дуван за жвакање и сви други производи који су дуванског поријекла.

Под пушењем дувана или дуванских производа, у смислу овог Закона, подразумијева се удисање дима дуванског производа који садржи запаљиве састојке и намијењен је за конзумацију путем удисања.

У смислу овог закона, јавним мјестима сматрају се установе гдје се пружају услуге за јавност и мјеста гдје се окупља више људи, укључујући:

а) *васпитно-образовне установе*, као што су: јаслице, вртићи, основне и средње школе, факултети и универзитети и друге образовне установе.

б) *установе за смјештај и боравак ученика и студената* као што су: студентски домови, хостели за младе и друге установе гдје се примају или смјештају малољетна лица.

в) *здравствене установе одређене Законом о здравственој заштити и социјалне установе*, као што су: болнице, амбуланте, рехабилитациони центри, домови за незбринуту дјецу, домови за лица са менталним и физичким поремећајима, старачки домови укључујући и чекаонице у оквиру ових објеката и других установа гдје се пружају услуге здравствене или социјалне заштите

г) *државне, административне, правосудне установе*, као што су: институције Републике Српске, градски и општински органи, судови и друге установе у којим се пружају државне, административне и правне услуге

д) *културне установе*, као што су: позоришта, биоскопи, спортске установе, радио- и телевизијски студији и друге установе у којим се одржавају културне и спортске манифестације, такмичења, рекреативне или забавне активности.

ђ) *прехранбене установе*, као што су: ресторани, посластичарнице као и друге установе и мјеста гдје се продаје или послужује храна.

е) *средства јавног превоза*, као што су: возови, аутобуси, авиони, такси, лифтови, кабине жичара и друга средства јавног превоза

ж) *радна мјеста*, као што су: у фабрикама, предузећима, у правним лицима и другим мјестима гдје се обавља процес рада

з) *мјеста привремено доступна јавности*, као што су: објекти за јавне презентације, телевизијске преносе.

и) *остала јавна мјеста*, као што су: банке, поште и продавнице.

II ЗАБРАНА ПУШЕЊА НА ЈАВНИМ МЈЕСТИМА

Члан 3.

Забрањује се пушење на јавним мјестима утврђеним у члану 2. овог Закона, изузев када је то изричито дозвољено овим Законом.

III ИЗУЗЕЦИ ОД ЗАБРАНЕ ПУШЕЊА НА ЈАВНИМ МЈЕСТИМА

Члан 4.

Пушење је дозвољено, у посебно одређеним просторијама за пушење, које су одвојене од непушачког подручја. Послодавац/власник одредиће посебну просторију за пушење.

Пушење је дозвољено у здравственим установама, за пацијенте, ако и када могу бити успостављене просторије за пушење одвојене од непушачке зоне и ако медицинске и психолошке индикације указују на потребу пацијента за пушењем. Одлуку о томе доноси одговорно лице здравствене установе (директор) на приједлог одговорног љекара, приликом чега се таква одлука такође мора одмјерити у односу на интересе и здравствене потребе пацијената непушача.

Просторија за пушење, у складу са овим Законом, мора бити означена знаком који јасно указује да се ради о просторији за пушење. Знакови морају садржавати или симбол у облику цигарете или израз "просторија за пушење" који су истакнути на начин и у величини који обезбјеђују да постоји разумна вјероватноћа да их лице које улази у просторију или се налази у просторији види.

Уз ознаку из претходног става, обавезно мора да стоји ознака да је забрањен улаз лицима млађим од 18 година.

IV НАДЗОР

Члан 5.

Надзор над примјеном овог Закона, сваки у оквиру своје надлежности прописане законом, обављају: здравствени инспектори, санитарни инспектори, просвјетни инспектори и инспектори рада, инспектори заштите на раду комунална полиција и полиција.

Члан 6.

Надзор из члана 5. ће вршити:

- здравствени инспектор над провођењем чланова 3 и 4, . овог Закона
- инспектор рада над провођењем члана 4. овог Закона
- комунални полицајац и полицајац на свим јавним мјестима, као саставни дио њихових радних задатака.

V КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 7.

Новчаном казном од 5000 до 15000 КМ казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице које се понаша супротно (члану 3.).

За прекршај из претходног става казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 100 до 200 КМ.

Члан 8.

Новчаном казном од 100 до 200 КМ казниће се за прекршај физичко лице које се понаша противно (члану 4).

Члан 9.

Новчаном казном од 30 КМ за прекршај казниће се на лицу мјеста физичко лице које се понаша противно (члану 3).

Новчану казну из претходног става наплаћује инспектор, комунални полицајац или полицајац који врши непосредни надзор у складу са овим Законом.

Члан 10.

Прекршајни поступак се води у складу са Законом о прекршајима.

VI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 11.

Физичка лица дужна су ускладити своје понашање са овим Законом са даном његовог ступања на снагу.

Установе, предузећа и друга правна лица дужни су своја општа акта ускладити са овим Законом најкасније у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 12.

Овај Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у «Службеном Гласнику Републике Српске».

Број: 01- 390 /04
Датум: 29. априла 2004. године

**ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Др Драган Калинић